

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 102. Surgite Eamus. v. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Quis esse sectandos, sed frano rationis & fidei compescendos. Accepto libenter, Domine, Regulam hanc tuam. iusta & sancta est. Vtinam omnes eam obseruarent, & sibi dicerent; Hora est loquendi & hora tacendi: hora psallendi, & hora a psalmis conticescendi. Omnia tempus habent. Sed inter omnes Horas mundi eximie felix fuit illa qua Dominus noster pro nobis salutem operatus est. Infelix vero illa qua homo in peccatum lapsus est vel labetur. O Domine auerte hanc horam a me & cunctis hominibus tuis.

§. 101. *Ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum. v. 41.*

Lucæ 18. & Marci 18. paulo ante passionem cum Christus assumptis duodecim secum discipulis dixerat: *Ecce ascendimus ierosolymam, & consumabuntur omnia que scripta sunt per Prophetas de filio hominis, tradetur enim gentibus & illudetur, & flagellabitur & conspuetur & postquam flagellauerint, occident eum, & tertia die resurget, & ipsi nihil horum intellexerunt, dicit Euangelista: quod tunc dixit futurum. hoc nunc oculis videndum demonstrat, dicens: Ecce. sicuti igitur, in ista hora verificatum fuit quod predictum erat, de Dominica passione, ita etiam certissime verificabitur, quicquid de nostro iudicio & vel saluatione, si digni fuerimus, vel condemnatione, si indigni fuerimus est prophetatum.*

A Doro laudo & glorifico te, benedico & gratias ago tibi, Domine Iesu, pro uniuersis miserationibus & beneficijs tuis: gratias tibi ago o fili Dei uiui, Deus altissime, qui propter nimiam charitatem, qua me dilexisti, dignatus es implere omnia, quæ de te erant prophetata. Adiuua me obsecro, ut ego in bonum & non in malum impleam quæ de me prophetata sunt. Sic uiuam, ut non moriar morte æterna, sed temporali mortuus tecum resurgam. Obsecro te ignosce, purifica & libera me a peccatis meis omnibus, per merita uitæ & passionis tuæ, recipe me in gratiam tuam qua me teneas, confirmes, dirigas atque possideas ad gloriam tuam & secundum æternum beneplacitum tuum, quo tibi coniunctus mundo totus moriar, tibi uero soli deinceps uiuam & castissimo feruentissimoque amore inseparabiliter inhæream. Amen.

§. 102. *Surgite. Eamus. v. 42.*

Non dicit: surgite & fugiamus, uti multi dixerunt, ante Iesum, & etiam post Iesum. Sed ait: surgite, eamus. quasi diceret: Surgite iam filij mei, surgite, eamus obuiam proditori & persecutoribus ut non timentes & latitantes nos inueniant, ut cognoscant passionem meam omnino voluntariam. Eamus, breuis quidem vox, sed nulla fortior ad hanc diem unquam est audita. Fortitudo enim in arduis sponte subeundis tanto maior est,

quanto & maiora instant pericula & certiora, & qui ea subit, minus praedij ad ea evadenda habet, & plus intelligit quantum in ijs sit mali. Haec omnia in Christo Domino summa erant; nam quod maius unquam dico periculum, sed exitium fuit, quam illud, in quod se Christus tunc dedit: quod certius? quis minus se euasurum speravit? quis praesentiora habuit futuri mali notitiam? obuersabatur ei ante oculos ignominiae illius horror, & facies turpissima mortis infamis, cruciatuum asperitas & multitudo, haec enim omnia sciebat, antequam fierent: tota denique scena Romanae saevitiae, Iudaicae perfidiae, & quod horum omnium caput, & causa erat, ultimus inferorum furor, & rabies: haec simul omnia illi se obijebant, ad quae vitanda licet à Patre legiones Angelorum habere posset: sciebat tamen id iam constitutum esse, sibi per haec eundem esse, & haec omnia perferenda: ideo alacri animo & virili iuit obuiam hostilibus armis, ut verificaretur Isaiae praesagium; *Oblatus est, quia ipse voluit.*

Domine, agnosco iam unde orta sit in carne fragili B. Stephani pro-martyris & in carne infirma B. Laurentij & c. Martyrum, Confessorum, & Virginum tuarum, illa admirabilis, illa ineffabilis fortitudo, constantia, animositas, intrepidus in periculis fluminum, latronum, terrae & maris, animus. Ex te est Domine, non ex naturae nostrae corruptae principijs, quid dicam? Deus meus gratias tibi ago quod ita post ruinam, iterum exaltaturam nostram, ut sit noua per gratiam creatura. Fac obsecro etiam me amicum, ubi decet pro tua gloria esse fortem.

§. 103. *Ecce qui me tradet prope est. v. 42.*

Ad uerbum hoc demonstrandi, vel inopinatum vel magnum quid significare videtur. Ego utroque modo simul capio: nempe quod citius quam putabatur adfuerit Iudas, cum cohorte in horto ad capiendum Iesum. & magnum sit, quod vnus è duodecim qui obstritus tot beneficiorum generibus Dominum & Magistrum cogitet circumuenire, tradere, perdere. In solent enim valde est & magnum, quod hic apparet, nempe primus ab Ecclesia Christi Apostata, ex Apostolo, ex Sacri ordinis viro, militaris Dux, ex ductore hominum caelum versus, dux hominum in viam inferni. omnia haec mirè magna mala sunt.

Magna velut mare fuit, Domine, corruptio voluntatis, quae à te summo & aeterno bono, per praeruaricationem Adae separata abijt postea mores terrenos facta sordida & abominabilis, sicuti sunt ea quae dilexit. Sed multo maior fuit illa corruptio voluntatis Iudae, Metamorphosis est, quae in omnibus Metamorphoseon libris non reperitur, & tamen vera est, sed mala